

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2622204014
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2622204014.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. XXX, o zaplatenie 1.112,77 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Senica, č. k. 5Csp/35/2022-93 zo dňa 22.09.2022 – voči výroku II. o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým platobným rozkazom súd prvej inštancie prostredníctvom sudcu vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je **p o v i n n ý** do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 1.112,77 €, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.112,77 € od 22.07.2021 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na Okresnom súde Senica, Námestie oslobodenia 1, 905 30 Senica.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 175,30 € a náhradu trov konania na súdnom poplatku v sume 33,00 €.

Proti tomuto rozhodnutiu, výlučne proti výroku II. podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktorý sa s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu domáhal, aby odvolací súd platobný rozkaz v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil ho tak, že zaviazže žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 73,69 Eur s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,96 Eur s DPH, alternatívne, aby ho vo výroku II. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Keďže žiadna zo strán nepodala opravný prostriedok proti vyhovujúcej meritórnej časti platobného rozkazu, predmetný platobný rozkaz v časti výroku I. ktorým bolo žalobe vyhovené, nadobudol právoplatnosť 14.10.2022.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej aj len „CSP“), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP á contrario), sa musel prioritne zaoberať naplnením zákonných podmienok pre podanie odvolania, medzi nimi i jeho

prípustnosťou, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti napadnutému výroku II. platobného rozkazu súdu prvej inštancie nie je prípustné.

V zmysle § 265 ods. 1 CSP, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo, aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje uznesenie.

V zmysle § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Podľa § 357 písm. m) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Odvolanie žalobcu smeruje proti výroku II. platobného rozkazu o náhrade trov konania, ktorým súd zaviazal žalovaného ako neúspešnú stranu nahradiť žalobcovi ako úspešnej strane trovy konania na trovách právneho zastúpenia 175,30 Eur za 2 úkony právnej služby včítane režijného paušálu a ostatné trovy konania vo výške 33,00 Eur pozostávajúcich z náhrady súdneho poplatku za žalobu. Z obsahu odvolania vyplýva, že odvolateľ namieťa výšku priznaných trov konania v časti náhrady trov právneho zastúpenia, keď žalobcovi neboli priznané v celom ním uplatnenom rozsahu za 3 úkony právnej služby (ale len za 2 úkony) s tým, že mu patrí náhrada trov právneho zastúpenia aj za úkon právnej služby – podanie predžalobnej výzvy.

Rozhodovanie o trovách v civilnom sporovom konaní v zmysle CSP prebieha v dvoch fázach, a to tak, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP) a po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhodne o výške náhrady trov konania súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Osobitná zákonná úprava platobného rozkazu v ust. § 265 ods. 1 CSP zakotvuje, že v platobnom rozkaze sa žalovanému ukladá, aby zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku a nahradil trovy konania, teda rozhodnutie o trovách konania v platobnom rozkaze zahŕňa v sebe obidve zložky rozhodovania o trovách konania, tak rozhodnutie o nároku ako aj rozhodnutie o výške trov konania. V danom prípade plne úspešnému žalobcovi bol platobným rozkazom priznaný nárok na náhradu trov konania. Spornou na základe podaného odvolania je iba výška takto priznaného nároku, keď prvoinštančný súd priznal náhradu za 2 úkony právnej služby, hoci si žalobca v návrhu uplatnil nárok náhradu za 3 úkony právnej služby, na čom aj v odvolaní trvá. Odvolaním napadnutou je teda len výška náhrady trov a nie samotný nárok na náhradu trov žalobcu.

V zmysle § 262 ods. 2 s použitím § 239 ods. 1 CSP v civilnom sporovom konaní rozhoduje o výške náhrady trov konania vyšší súdny úradník uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť, o ktorej rozhoduje s konečnou platnosťou sudca súdu prvej inštancie (§ 248 CSP). Civilný sporový poriadok ale nevylučuje, aby mohol platobný rozkaz, vrátane rozhodnutia o trovách konania vydať aj sudca. Ust. § 265 ods. 1 posledná veta CSP, zakotvuje, že výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie. Z toho vyplýva, že pokiaľ platobný rozkaz vydá vyšší súdny úradník, je prípustná sťažnosť voči takémuto rozhodnutiu a ak platobný rozkaz vydá sudca, prípustnosť odvolania je vymedzená citovaným ust. § 357 písm. m) CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné iba proti výroku o nároku na náhradu trov konania, pričom v zmysle § 357 CSP nie je možné podať odvolanie proti uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté o výške náhrady trov konania. I podľa nálezu Ústavného súdu SR

sp. zn. I. ÚS 207/2019 zo dňa 26.9.2019 v zmysle § 357 písm. m) CSP je odvolanie prípustné len proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania a z § 357 CSP nevyplýva možnosť podať odvolanie proti uzneseniu a o výške trov konania. V uznesení PL. ÚS 10/2019 z 30.1.2019 ústavný súd uviedol, že nemožno vylúčiť, že by o výške náhrady trov konania nemohol rozhodnúť aj sudca, problém by mohol vzniknúť len v tom, že proti rozhodnutiu sudcu o výške náhrady trov konania s odkazom na § 357 CSP a contrario nie je prípustné odvolanie, avšak z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinštančné (s výnimkou vecí trestných). Z § 357 CSP teda nevyplýva možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Dôsledkom je neprípustnosť odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o výške náhrady trov konania.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného je potom nevyhnutné uzavrieť, že proti rozhodnutiu súdu o výške trov konania v platobnom rozkaze, odvolanie nie je prípustné. Odvolací súd preto odvolanie žalobcu s použitím ust. § 386 písm. c) CSP odmietol.

V odvolacom konaní fakticky plne úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP, o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu ale vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatňoval, podľa obsahu spisu mu žiadne trovy v odvolacom konaní ani nevznikli. Odvolací súd preto žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, s poukazom na aj na R 72/18.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).